

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. Insercyja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA.

NA GAZETĘ LWOWSKĄ z DODATKIEM dziennym i tygodniowym i z ROZMAITOŚCIAMI wynosi:
Na trzeci kwartał 1857 od 1go lipca do ostatniego września:

na miejscu 3 złr. 45 kr.

z pocztą 4 złr. 30 kr.

Należność (franco) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

PRZEGŁĄD.

Monarchya Austriacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Włochy. — Niemce. — Rosya. — Doniesienia z ostatniej pocztą. — Wiadomości handlowe. — Przegląd spostrzeżeń meteorologicznych w maju. — Kronika.

Monarchya Austriacka.

Sprawy krajowe.

Edykt c. k. rządu krajowego w Krakowie tyczący się regulacyi lub wykupna praw leśnych i innych służebności. (Ciąg dalszy.)

III. Zameldowanie powinno być dokładne i przedmiot wyczerpujące.

Wiszący spór o prawo, któreby było przedmiotem meldunku, nie uwalnia od obowiązku meldowania, zameldowanie jednak to nie ma być jako prejudykujące przy nastąpić mającem w swoim czasie rozstrzygnięciu w sporze będącej sprawy uważanem.

Meldującemu służy jednak wolność w spornych sprawach, zastrzeżenia prawne, które potrzebnymi dla siebie być uzna, w swym meldunku zamieścić.

Komisya krajowa jest nadto zobowiązana, jeżeli na jakiegokolwiek drodze do Jej wiadomości dojdzie, że prawo wykupna lub regulacyi z urzędu ulegające, niedokładnie lub wcale zameldowaniem nie było, posiadaczowi gruntu służebnego albo powinnością związanego, dopełnienie zameldowania tego polecić.

IV. Meldunki powinny być tak pod względem gmin, jak świadczeniem obciążonych, a względnie służebnych gruntów, oddzieleniami.

Każdy samoistny meldunek ma wszystkie te, postępowaniu z urzędu uległe prawa, a względnie ciężary gruntowe obejmować, które wszystkim z jednej gminy na tymże samym powinnością związanym albo służebnym gruncie przysługują, ciążą zaś niektóre gminie albo uprawnionym członkom pewnej gminy, służące prawa na jednym, inne zaś prawa tychże, ciążą na innym świadczeniu związanym gruncie, lub gdy ciążą na jednym i tym samym świadczeniem związanym gruncie, dwóm lub więcej gminom, albo uprawnionym członkom dwóch lub więcej gmin służące prawa, to powinny być w pierwszym przypadku co do tej gminy i uprawnionych członków tejsze gminy tyle osobnych meldunków przedstawionych, ile w różny sposób obciążone powinnościami gruntu tym prawom odpowiadają, tak jak w ostatnim wypadku, chociaż służebny i powinnością związany grunt ten sam jest, tyle meldunków winno być złożonych, ile różnym gminom lub szczególnym członkom różnych gmin, prawa na tymże gruncie przysługują.

V. Meldunki winne być przez osobne podania najdalej do dnia ostatniego sierpnia 1857 r. w c. k. komisji krajowej wykupna i regulacyi ciężarów gruntowych w Krakowie złożonemi.

Komisya krajowa ma ociągającym się w podawaniu meldunków, a do dopełnienia tego zobowiązaniem złożenie tychże tak jak zameldowanie pewnego prawa, w określonym terminie wyraźnie polecić, i w razie to wyraźne wezwanie zostanie bez skutku, takowy meldunek na jego koszt z urzędu wygotować rozkazać.

Koszta w zachodzącym wypadku mają być temi samemi zmuszającami środkami jak podatek gruntowy ściągionemi.

O przedłużeniu terminu prekluzyjnego ma być przed upływem onegoż do komisji krajowej przedstawienie uczynionem, w którym potrzeba żadanego przedłużenia dostatecznie winna być usprawiedliwiona.

VI. Niedokładne i do zrobienia z nich użytku nie zdolne meldunki, mają być meldującemu z naznaczeniem stosownego krótkiego terminu do poprawy lub przerobienia zwróconemi.

Gdyby upłynął czas wyznaczony bezskutecznie, dotknąć mają ociągającego się, w razie jeżeli naznaczony do meldunków ogólny termin już upłynął, skutki w oddziale V. na niedopełniających w czasie meldunki przepisane.

Rozdział II.

Postanowienia o prowokacyi do wykupna lub regulacyi.

I. Tylko na zażądanie strony interesowanej (prowokacya) stosownie do Najwyższego patentu z d. 5. lipca 1853 r. mają być następujące prawa wykupowanemi lub regulowanemi:

1. wszystkie rozdziałem I. pod 1. nie objęte służebności gruntowe, w których pomiędzy gruntem służebnym a panującym istniał stosunek zwierzchności i poddaństwa.

2. Wszystkie wspólne prawa posiadania i użytkowania na gruntach, jeżeli takowe

a) pomiędzy bytami zwierzchnościami i gminami, tak jak bytami poddanemi, albo

b) pomiędzy dwoma lub wielu gminami istnieją.

Wszystkie te prawa są tego rodzaju, iż względnie tychże służby stronom interesowanym prawo wnoszenia żądań (prowokacyi) o wykupno lub regulacya.

II. Do wnoszenia prowokacyi jest każdy do wymienionego prawa użytkowania bezpośrednio interesowany, upoważnionym, a mianowicie co do wyżej wyszczególnionych służebności gruntowych, tak posiadacz uprawnionego, jak służebnością obciążonego gruntu; przy prawach zaś odnoszących się do wspólnego posiadania i użytkowania, byłe zwierzchności, co do jednej, gminy zaś albo byli poddani co do drugiej części i przeciwnie, albo jedna gmina naprzeciw drugiej.

Co do podpisu prowokacyi obowiązują w rozdziale I. tego edyktu pod II. a) aż do włącznie pod f) wymienione postanowienia.

Przy wspólnych uprawnieniach albo zobowiązaniach, gdzie idzie o to, przez które osoby prowokacya ze skutkiem prawnym wnoszonemi być mogą, należy rozróżnić:

a) czyli prowokacya dotyczy służebności gruntowej albo

b) prawa wspólnego posiadania lub użytkowania.

W wypadku pod a) jest każda prawem dozwolona prowokacya także prawomocną, jeżeli przez wszystkie udział mające strony uprawnione lub do cierpienia zobowiązane, wniesiona była.

(Dokończenie nastąpi.)

(Kolej z Lublany do Tryestu. — Stan zdrowia hr. Radeckiego. — Stan banku.)

Wiedeń, 7go czerwca. Roboty około kolei żelaznej z Lublany do Tryestu postępują spiesźnie. Próby jazdy zaczną się na wszelki sposób w czerwcu i zapewniają, że budowie kolei na mozarach lublańskich niewzniecają żadnej obawy.

Gazeta wiedeńska ogłasza następujący buletyn z **Werony**, 6. czerwca. Jego Excelencyi fm. hr. Radetzkiemu dokuczał wczoraj często ból z odleżenia, a dziś jest osłabiony po bezsennej nocy. Ból z odleżenia nie wzmagał się, cierpienie pęcherzowe ustaje.

Gazeta wiedeńska z dnia 5. czerwca zawiera następujące ogłoszenie stanu austriackiego banku narodowego 2. czerwca 1857.

A k t y w a.	złr.	kr.
Brzęcząca moneta i sztaby	93,591.932	59
Eskomptowane efekta, przypadłe	złr.	kr.
między 5 i 92 dniami	64,442.977	41 ³ / ₄
detto w Pradze 4,135.210r. 16k.		
detto w Bernie 2,114.430r. 23k.		
detto w Peszcie 3,864.412r. 9k.		
1,400.000r. —k.)		
dt. w Tryeście 2,971.712r. 7k.)	4,371.712r.	7k.
detto we Lwowie 894.000r. 17k.		
detto w Gradcu 999.819r. 57k.		
detto w Linzu 685.694r. 4k.		

	złr.	kr.
detto w Ołomuńcu 910.179r. 31k.		
detto w Opawie 412.501r. 11k.		
detto w Kronsztad. 999.699r. 39k.		
detto w Klagenfurc. 279.339r. 45k.		
detto w Krakowie 188.542r. 58k.		
detto w Lublanie 249.142r. 13k.		
detto w Fiume 453.400r. 30k.		
detto w Debreczyn. 406.644r. 43k.		
detto w Temeswar. 498.833r. 56k.		
detto w Reichenberg 485.430r. 11k.	21,948.993	50 86,391.971 31 ³ / ₄

Zaliczki na deponowane według statutów krajowe papiery państwa spłacalne najdłużej za 90 dni	71,639.100	—
detto w filialnych zakładach pożyczkowych	11,239.900	—
Pozyczka na hipoteki	7,569.100	—
detto przez państwo gwarantowana	1,043.800	—
Fundowany dług państwa na wykupienie papierowych pieniędzy w w. w. a to:		
a) po 4% uprocentowany 26,991.565r. 45 ¹ / ₄ k.		
b) nieuprocentowany 28,418.090r. 19 ¹ / ₄ k.	55,409.656	4 ² / ₄

Uregulowany konwencją z 18. października. 1855 dług hipotekowany na dobrach państwa oddanych narodowemu bankowi do sprzedaży	155,000.000r.	— k.
Z tego przychodami z dóbr zmniejszony	3,000.000r.	— k. 152,000.000 —

Stan funduszu rezerwowego w papierach rządowych	10,361.558	31
Stan funduszu pensji w akcyach bankowych	1,067.122	16
Wartość gmachu bankowego i innych aktywów	11,812.820	11

P a s y w a		złr.	kr.
Obieg banknotów	379,821.894	—	
Listy zastawne w obiegu	2,142.300	—	
Fundusz rezerwowi	10,361.588	17 ³ / ₄	
Fundusz pensji	1,053.158	58	
Niepodniesione jeszcze dywidendy, mające się wykupić asygnacjami, tudzież saldi bieżących rachunków	5,576.720	17 ² / ₄	
Fundusz bankowy	103,171.309	—	
Razem	502,126.961	33 ¹ / ₄	

Ameryka.

(Punkta przedugodnie traktatu z Nową Granadą. — Sądownictwo w stanach zjednoczonych.)

Nowy York, 19. maja. Nowy rząd republiki Nowej Granady wniósł i przeprowadził w imię reprezentantów bil, który upoważnia władzę wykonawczą zawrzeć z Anglią, Francją. Stanami zjednoczonymi i Sardynią traktat na następujących podstawach:

1) Miedzymorze Panama, obecnie integralna część Nowej Granady, ma być na przyszłość udzielne i niezawisłe państwo, otwarte wszystkim handlującym narodom, pod gwarancją i opieką mocarstw kontrahujących.

2) Granicami państwa Panamy mają być: z jednej strony umówiona niedawno z Kostaryką linia graniczna, a z drugiej linia, dzieląca na mocy ustawy z roku 1847 prowincję Choco od krainy Darien.

3) Należące obecnie do państwa wyspy na obydwóch oceanach, jako też wyspy St. Andreas, New-Providence i inne, które tworzą terazniejszy kanton St. Andreas w prowincji Kartagenie, mają być wcielone do państwa Panamy.

4) Mocarstwa kontrahujące mogą wyprawiać pocztę swoje koleją żelazną lub którąkolwiek inną drogą między oceanami pod następującymi warunkami: Nowa Granada niepłaci nic ani państwu ani towarzystwu kolei żelaznej; Anglia i Ameryka północna płaci rocznie po 50.000 dolarów, a Francja i Sardynia po 25.000 dolarów państwu, a oprócz tego towarzystwu kolei żelaznej 10 c. od funtu listów a 1 c. od funtu gazet. Towarzystwo kolei żelaznej ma płacić rocznie państwu Panamie 50.000 dolarów.

5) Państwo Panama nienakłada żadnych podatków na pocztę i t. d. Towarzystwo kolei żelaznej może nakładać podatek na pocztę narodów, nie należących do umowy.

6) Państwu Panamie mają być z zastrzeżeniem oznaczonych w tej ustawie punktów, przyznane prawa i obowiązki Nowej Granady.

Dzienniki paryskie zastanawiały się niedawno po części nad śmiesznością, częścią zaś nad niegodnością procedury sądowej w Nowym Yorku, a mianowicie w sprawie Carpentier'a kasyera północnej kolei żelaznej, który się dopuścił zbrodni kradzieży. Herold nowo-jorski pisze z powodu tej zaczepki między innemi:

„Szczególna właściwość procedury sądowej w Stanach zjednoczonych na tem polega, że w ogóle trudno w sądach tych otrzymać sprawiedliwości: — że zbrodniarze ratować się mogą ucieczką; że ludzie, którzy jawnie i w obec całego świata dopuścili się szkodliwych występów nie otrzymują kary zasłużonej; że prawa i ich wykonanie dalekie są jedno od drugiego; że najzupełniejsze i niczem

niezbite dowody nie są jeszcze dostateczne do otrzymania wyroku na złoczyńcę . . . Z każdym dniem zachodzi większa niepewność, czyli i pod jakimi warunkami można spodziewać się kary na zbrodniarzy. Prokuratorowie państwa wiedzą o tem z własnego doświadczenia, że wszelkie dowody winy nie wystarczają na otrzymanie wyroku karzącego winowajców, i że czasem i to na nich się nie przydało, chociażby sami nawet przysięgli byli naoczniymi świadkami zabójstwa. Mamy prawo karzące morderstwo i wszelkie inne zbrodnie, lecz ciągle dzieją się jawne zabójstwa, a jednak zbrodnia nie otrzymuje żadnej kary. Reprezentant Herbert zabił kelnera, urzędnik ministerjalny Lee zastrzelił kupca szanowanego powszechnie, który go w biurze odwiedził; Baker zastrzelił pana Poole, Graham Loring'a, a jednak w tych, jak i w niezliczonych innych wypadkach uszedł winowajca wszelkiej karze, nadto uwolniono każdego z nich od wszelkiego zaskarżenia i uznano ich nawet za niewinnych. — Już dawniej wskazał pan Toqueville na coraz wzmagającą się lekkomyślność procedury sądowej w Stanach zjednoczonych; upomnienia jego i uwagi już teraz całkiem się sprawdziły, a straszny stan rzeczy przezeń przewidywany istotnie już nastąpił. Z małym tylko wyjątkiem wychodzą teraz zabójcy bezkarnie w stanach zjednoczonych. Policja nie zapobiega zabójstwom, sądy puszczają je płazem i t. d.“

Hiszpania.

(Rozruchy uliczne w Grenadzie. — Książę Józef Bonaparte.)

Madryt, 29. maja. O powstaniu w Granadzie donosi *Iberia*: „Dnia 24go b. m. zebrało się 200 uliczników na wzgórzach Albambry i zeszedłszy około godziny 5tej na przedmieściu San Cecilie przeciągali po mieście z okrzykiem: „Chleb po 4 kwartos!“ Kobiety wybiegały z domów, przymawiały i wzywały mężów niech raczej polegą w walce, niż czekają śmierci z głodu. Ale mężowie zachowali się po największej części spokojnie. Wojska wystąpiły z koszar i poobsadzały najważniejsze punkta miasta, mianowicie nowy plac, gdzie zbiegowisko stało groźniej. O godzinie 8¹/₂ ogłosiła władza stan oblężenia, obwołując karę śmierci, kto z jakakolwiek bronią przydybany będzie, zaś za rzucanie kamieni, buntownicze okrzyki i t. p., naznaczono karę 10letniego więzienia, a zgromadzenie na trzy osób zakazane zostało pod karą 6letniego więzienia.“ — Książę Józef Bonaparte w przejeździe do Barcelony, mimo że jechał *incognito* witany był w Gironie. ze wszelką okazałością.

Anglia.

(Nowiny dworu. — Poczta zamorska.)

Londyn, 3. czerwca. Królowa udaje się z Osborna najpiękniejszej do pałacu Buckingham. W sobotę będzie w pałacu St. James wielka recepcja, a na przyszły tydzień przenosi się dwór do zamku Windsor, z kąd Jej król. Mość odwiedzi wyścigi konne w Ascott.

Paropływ „Parana“ przywiózł do Southamptonu pocztę zachodnio-indyjską i meksykańską i 3,161,860 dolarów w srebrze z Meksyku; jestto od dawnych lat największa przesyłka pieniężna z tego kraju.

Do Plymouth przybył okręt „Wave of Life“, wyprawiony z Sydney 4. lutego, i przywiózł 1000 uncji złota australskiego.

Francja.

(Nowiny dworu. Rewia. — Kanclerz ambasady angielskiej Teheranu.)

Paryż, 3. czerwca. Na wczorajszej rewii, wyprawionej pod Longchamp na cześć Króla bawarskiego, znajdowało się ośm pułków konnicy, między temi dwa gwardyi i sześć baterii konnej artylerii gwardyi. Na dniu 4. czerwca po południu odbędzie Cesarz na polu wyścigów konnych w Longchamp przegląd całej piechoty gwardyi, inżynierii i pułków artylerii.

Król bawarski opuści Paryż nie 12. lecz zapewne już w przyszły poniedziałek. Dziś był Jego król. Mość powtórnie w Wersalu.

Kanclerz ambasady angielskiej przy dworze perskim w Teheranie przybył dziś z Bagdadu do Paryża, i odjedzie jeszcze dziś do Londynu. Jak wiadomo wiezie on przeznaczony dla Anglii exemplarz traktatu ratyfikowanego na dniu 14. kwietnia w Teheranie.

Belgia.

(Stan rzeczy obecny. — Wyjazd W. ks. Konstantego.)

Bruxela, 3. czerwca. Spokój jest już przywrócony, i zwołanie dwóch klas milicji można uważać tylko za środek ostrożności, gdyż w istocie niema już żadnej obawy, by miały się ponowić te pożatowania godne wypadki. — Co do stanowiska gabinetu i dalszych jego postanowień niesłychać jeszcze nic stanowczego; ale ustawa dobroczynności zostanie na wszelki sposób przedłożona tylko z znacznymi zmianami, jeśli rząd nieuzna za rzecz stosowniejszą odłożyć ją na później. Zresztą postanowił rząd obliczyć szkodę wyrządzoną zaburzeniem z ostatnich dni, i pociągnąć do odpowiedzialności gminy na mocy ustawy z października (Vendemiaire) roku IV. Uwięziono także kilka osób, które odgrywały główne role w tych zaburzeniach. W Jemapes, jak donoszą dodatkowo, napadł tłum pospółstwa na klasztor Ignorantynów, przyczem nie tylko powybijano wszystkie okna, ale połamano także sprzęty i spalono na ulicy.

Jego cesarzew. Mość Wielki książę Konstanty odjechał 2. b. m. o godzinie 8¹/₂ zrana z Antwerpii osobnym pociągami do Haagi.

Jego Mość Król Leopold i książęta królewscy odprowadzali dostojnego gościa aż do dworca kolei, gdzie zebrało się tylko kilka osób i żadne wojsko nie było ustawione. Gdy Wielki książę wsiadając do wagonu, podał rękę Jego król. Mości z podziękowaniem za gościnne przyjęcie, ozwał się Król: „Wasza cesarzew. Mość możesz mi później dziękować, gdyż towarzyszę Mu“ i wsiadł razem z księciem Brabantu i hrabią Flandryi do wagonu Wielkiego księcia. Jego Mość Król chciał odprowadzić swego gościa aż do Eschne nad granicę holenderską, a ztamtąd powrócić na Antwerpię do Bruxeli.

Włochy.

(Sprawy w Izbach.)

Druga Izba piemoncka chce przed zamknięciem sesji pozalać jeszcze zalegające projekta ustaw; tak między innymi rozważyła i przyjęła na posiedzeniu swoim z 1. czerwca budżet wydatków marynarki na rok 1858 i pięć innych projektów, względem budowy dwóch fregat parowych, reformy administracji marynarki handlowej, administracji sanitarnej marynarki i służby portowej i nadbrzeżnej, a nakoniec względem powiększenia cywilnej listy księcia Carignan.

Niemce.

(Cesarstwo rosyjskie spodziewani. — Konwikt teologiczny w Fryburgu. — Matka Cesarzowej austriackiej do Wiednia. — Zniesienie zakazu noszenia broni.)

Darmstadt, 2. czerwca. Ich Mość Cesarstwo rosyjskie opuszcza, jak donosi gazeta tutejsza, w towarzystwie Wielkiego księcia Michała na dniu 30. czerwca Petersburg, a 3. lipca przybędą do Kielu. Przenocują w Hamburgu, na drugi dzień pojadą do Göttingen, a 5. lipca staną w Darmstadtzie. Dnia 7. lipca nastąpi dalsza podróż do Wildbadu, a ztamtąd po krótkim pobycie na Sztuttgardę, Darmstadt i Frankfurt do Kissingen.

Fryburg, 1. czerwca. *Schweb. Merk.* donosi: „Tutejszy konwikt teologiczny został oddany napowrót naszemu arcybiskupowi i temi dniami odjęto już pieczęcie, które dotąd zamykały jego pokoje.“

Mnichów, 2. czerwca. Jej królewicz. Mość księżna Max, matka Cesarzowej austriackiej zaproszona udaje się z księżniczkami Heleną, Maryą i Marylą do Wiednia, i zabawi 4 do 5 tygodni na tamtejszym dworze.

Karlsruhe, 27go maja. Dzisiejszy dziennik rządowy zawiera rozporządzenie W. księcia względem zniesienia rozbrojenia powszechnego i noszenia broni. Według §. 1 upoważnieni są oprócz wojskowych do noszenia broni:

1) Wszyscy urzędnicy publiczni, którzy z tytułu służby swej lub charakteru upoważnieni lub obowiązani są do tego, lecz tylko co do tej broni, jaka należy do przepisanej uzbrojenia lub munduru urzędowego; 2) członkowie milicji miejskich uorganizowanych na mocy ustawy z 14. marca 1851 lub stowarzyszenia strzeleckie istniejące z przyzwolenia ministerstwa spraw wewnętrznych; 3) osoby upoważnione do zajmowania się polowaniem lub ustanowione do dozoru myśliwstwa, i opatrzone osobną kartą w tej mierze; 4) podróżni zagraniczni, którzy broń noszą do munduru lub stroju krajowego, jak niemniej i służba ich przyodziana barwą, a w ogóle podróżni, jeśli dla osobistego bezpieczeństwa swego broń ze sobą wożą, a oprócz tego 5) wszyscy ci, którzy od powiatowej zwierzchności policyjnej otrzymali osobne pozwolenie nato. Wyrażone tu (pod liczbą 1, 2, 3 i 5) osoby upoważnione są jednak do noszenia broni tylko przy tej sposobności i w takich wypadkach, w jakich im noszenia tej broni dozwolono.

Rosya.

(Tytuł cesarski. — Chrząst uowonarodzonego W. księcia. — Robotnicy przy kolejach. — Moldawska granica. — Żegluga na fińskiej odnodze.)

Petersburg, 28. maja. Cesarz Jego Mość rozkazał, układać w skróceniu tytuł cesarski w najwyższych manifestach, bądź w tych, które się do całego państwa, jako też w tych, które się do pojedynczych części państwa odnoszą, a to w następujący sposób: Cesarz i Samowłada wszech Rosyi, Król Polski, Wielki Książę Finlandyi itd. itd. itd.

Chrząst Wielkiego księcia Sergiusza Alexandrowicza, najmłodszego syna Cesarza Jego Mości, odłożony jest do powrotu Jego cesarzewicz. Mości Wielkiego księcia Konstantyna.

Przy mających się rozpocząć ziemnych robotach pod kolej żelazną będzie użyta niejaka część wojska gwardyi.

Z rozkazu wojennego gubernatora Bessarabii ogłoszono, że przepisane traktatem wytknięcie moldawsko-bessarabskiej granicy jest zupełnie skończone, i na mocy tego miejscowe władze, które tam funkcyonowały, ustąpiły dnia 13. marca. Wymieniono starostwo miasta Ismailowa z podrzednemi władzami w Reni, Kilia, Wilkowo, na wyspie Jerzego, Tuslau w powiecie Akierman i w obwodzie Kagulskim. Z ustąpieniem rosyjskich władz sądowych, pocztowych i policyjnych, ustały także w tych miejscach zaprowadzone szkoły Lankstra.

Cesarskim ukazem uregulowano w odnodze fińskiej żeglugę parową, która dotychczas była bardzo niebezpieczną, gdyż przy wielkiem przepełnieniu okrętów wydarzyły się często nieszczęśliwe przypadki. Teraz pozwolono parowcom pasażerskim tylko tyle przyjmować osób, ażeby na każdą przypadła 6 stóp kwadratowych pokładu. Wydano także wiele innych przepisów dla bezpieczeństwa pasażerów, z których najważniejszym jest ten, ażeby okręta ściśle przestrzegały wyznaczonej godziny odjazdu i nie czekały na żadnego pasażera, jakiegokolwiek jest stanu.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 7. czerwca. Wczoraj wieczór renta 3% 69 35. — *Monitor* donosi z Algieru z d. 31. z. m., że generał Randon obecnie w Soukellarbie zajmuje ważną pozycję; wszystko idzie pomyślnie, pogoda sprzyja. Generał Chabaud zajmuje się rozpoznaniem projektu połączenia gościńców między Soukellarbą a Trizinu.

Tryest, 7. czerwca. O godzinie 8 1/2 rano przybył tu Jego królewicz. Mość hrabia Syrakuzy paropływem Llojda z Ankony, wysiadł w hotelu miejskim a po południu odjeżdża do Wiednia. Równocześnie przybyli Ich królewicz. Mości hrabia Montemolin i Dom Sebastian z małżonkami, i zajechali do pałacu hrabiny Molina na dłuższy pobyt.

Florenca, 4. czerwca. *Monitore toscano* donosi, że Jego Cesarzew. Mość Arcyksiążę Ferdynand Maksymilian dnia 2. b. m. po objęciu u dworu, w towarzystwie W. księcia i c. k. ambasadora barona Hügel odjechał do Liworny, gdzie w dworcu kolei żelaznej przyjmowały go z uszanowaniem władze cywilne i wojskowe. Po przejeździe w porcie zabawił W. książę tokański z innymi gośćmi do późnego wieczora na pokładzie paropływu „Elisabeth.“ — Fzm. hrabia Gyulay przybył dnia 4. b. m. do Bononii na powitanie Jego Świątobliwości Papieża.

Wiadomości handlowe.

(Targ na bydło we Lwowie.)

Lwów, 9. czerwca. Spęd bydła rzeźnego na wczorajszym targu liczył tylko 52 sztuk wołów, których w dwóch stadach po 47 i 5 sztuk z Dawidowa i Szezerca na targowicę przypędzono. Sprzedano na potrzeb miasta 51 sztuk i płacono za woła, mogącego ważyć 280 \mathcal{E} mięsa i 30 \mathcal{E} łożu, 60r.; sztuka zaś, którą szacowano na 354 \mathcal{E} mięsa i 40 \mathcal{E} łożu, kosztowała 84r. mon. konw.

(Targ olomuniecki na woły.)

Olomuniec, 27go maja. Spęd bydła rzeźnego na dzisiejszym targu wynosił 87 sztuk wołów. Sprzedali pojedynczo: Baruch Herdliczkaz Przeworska 16 sztuk; Lieber Drillich z Dembicy 4; Jakób Schindler z Rosenberga 10; Maurycy Taus i A. Kurz z Dembicy 6, Karol Wlach i M. Taus z Przeworska 17, Salamon Goldazzer z Przeworska 17, i Filip Freiburger także z Przeworska 17 sztuk wołów.

Większa konkurencja w spędzie zniżyła cokolwiek ceny. Najwyższa cena za parę wołów ważących 900 funt. mięsa i 100 funtów łożu wynosiła 580r. w. w.; najniższa cena za parę ważącą 380 funt. mięsa i 40 funtów łożu była 325r. w. w.; przeciętna cena za parę wołów ważących 748 funt. mięsa i 80 funtów łożu wynosiła 454r. w. w.

Na przyszły tydzień zapowiedziano 100 sztuk wołów.

Kurs lwowski.

	gotówka		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	4	46	4	49
Dukat cesarski	4	49	4	52
Półimperyál zł. rosyjski	8	19	8	23
Rubel srebrny rosyjski	1	37	1	38
Talar pruski	1	32 1/2	1	34
Polski kurant i pięciozłotówka	1	12	1	13
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	82	36	83	3
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	79	42	80	8
5% Pożyczka narodowa	83	36	84	15

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 9. czerwca.		złr.	kr.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po		83	12
„ przedał „ „ 100 po		82	42
„ dawał „ „ za 100		—	—
„ żądał „ „ za 100		1	45 1/2
Wartość kuponu od 100 złr.		—	—

Wiedeński kurs papierów.

Dnia 6. czerwca.		w przecięciu	
Obligacje długu państwa	5% za sto 83 1/4	83 1/4	
detto pożyczki narod.	5% „ 84 5/16 3/8 7/16	84 5/8	
detto detto	4 1/2% „ 73	73	
detto detto	4% „ 65 3/8	65 3/8	
Wylosowane oblig. Obl. Izby nadwornej	5% —	—	
z przymusowej pożyczki w Krainie i	4 1/2% 71	71	
eraryalne obligacje z Tyrolu, Vorarl-	4% —	—	
bergu i Salzburga.	3 1/2% —	—	
detto detto detto	3% —	—	
detto detto detto	2 1/2% —	—	
Pożyczka z losami z r. 1834	—	—	
detto detto z r. 1839	144 145 145 5/8	145	
detto detto z r. 1854	111	111	
Obl. indemn. Niż. Austr.	5% —	—	
detto galicyjskie i węgierskie	79 7/8 81	80 1/2	
detto krajów koron.	86 1/4 1/2	86 3/8	
Akeye bankowe	1004 1005	1005	
Akeye n. a. Tow. eskp. na 500 złr.	615	615	
Akeye austr. Instyt. kredyt. handlu i przemysłu	—	—	
na 500 złr. (30% wpłacone)	235 1/2 234 5/8	234 3/4	
detto na 130 złr. czyli 325 frank.	272 3/4	272 5/8	
Akeye kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 złr.	1960 1943 3/4	1950	
Akeye kolei Cesarzowej Elż. na 200 złr.	202	202	
Akeye południowo-póln. niem. kolei komunika-	—	—	
cyjnej na 200 złr.	212 1/2	212 1/2	

Akeye kolei nadeisańskiej na 200 zlr. . . . 201³/₄ za sto
Akeye Dunajskiej żeglugi parowej na 500 zlr. — w przecięciu 201³/₄

Wiedeński kurs weksłów.

Dnia 6. czerwca.	w przecięciu.
Amsterdam za 100 holl. złotych	— 2 m.
Augsburg za 100 zlr. kur.	105 ¹ / ₈ 105
Berlin za 100 tal. prus.	— 3 m.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę 24 ¹ / ₂ fl.	104 ¹ / ₈ 104
Hamburg za 100 Mark. Bank.	77 ³ / ₈ 77
Londyn za 1 funt. sztrl.	10-12 12
Lyon za 300 franków	— 2 m.
Medyolan za 300 lire austr.	104 ¹ / ₈ 104
Marsylia za 300 franków	121 ⁵ / ₈ 121
Paryż za 300 franków	— 2 m.
Bukareszt za 1 złoty Para	264 264
Konstantynopol za 1 złoty Para	— 31 T. S.
Cesarskie dukaty	7 ³ / ₈ 7

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 9. czerwca.

Oblig. długu państwa 5% 83¹/₈; 4¹/₂% —; 4% —; z r. 1850 —.
3% —; 2¹/₂% —. Losowane obligacje 5% —. Losy z r. 1834 za 1000 zlr.
—; z r. 1839 146¹/₈. Więd. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw.
—. Akeye bank. 1004. Akeye kolei póln. —. Głognickiej kolei żelaznej
—. Oedenburskie —. Budwajskie —. Dunajskiej żeglugi parow. 569. Lloyd
—. Galic. listy zast. w Więdnii —. Akeye niższo-austr. Towarzystwa
eskomtowego a 500 zlr. — zlr.

Amsterdam l. 2 m. —. Augsburg 105¹/₈ 3 m. Genua — l. 2 m. Frank-
furt 104¹/₈ 2 m. Hamburg 77¹/₈ 2 m. Liworna 105¹/₈ l. 2 m. Londyn 10-12¹/₂.
2 m. Medyolan —. Marsylia —. Paryż 122. Bukareszt 264 Kon-
stantynopol —. Smyrna —. Agio duk. ces. 7⁵/₈. Pożyczka z r. 1851 5%
lit. A. —; lit. B. — Lomb. —. 5% niż. austr. obl. indemn. 80¹/₂; innych kra-
jów koron. —. Renty Como —. Pożyczka z r. 1854 —. Pożyczka naro-
dowa 84³/₈. C. k. austr. akeye skarb. kolei żelaz. po 500 fr. 264 fr. Akeye
c. k. uprzywil. zakładu kredyt. 231³/₄. Hypotekar. listy zastawne —. Akeye
zachodniej kolei żelaznej —.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 9. czerwca.

Hr. Attens, c. k. major, z Żółkwi. — Hr. O'Donnell Henr, z Więdnia. —
Hr. Potocki Alex., z Brodów. — Hr. Starzeński Wład., z Derewni. — Br. Po-
ten Henryk, z Lahodowa. — PP. Borkowski Alex., z Zaleszczyk. — Chrz-
anowski Ignacy, z Cwitowy. — Jełowicki Konst., z Rosyi. — Poten Karol, z Ol-
szanki. — Poten Fryd., z Lahodowa. — Tęczyński Jul., z Żółkwi. — Win-
nicki Hip., z Hnileza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 9. czerwca.

Br. Eder Józef, c. k. pens. prez. sąd. kraj., do Rokitnicy. — PP. Czer-
miński Stanisł., do Mieczyszcowa. — Jankowski Wojc., do Rosochowalca. —
Krzecunowicz Wal., do Bolszowiec. — Małeckij Kaj., do Dembicy. — Mija-
kowski Abdon, adw. kraj. i Moskalewski Max., c. k. pens. kap., do Złoczowa.
— Marszycki Eust., do Lisek. — Nimieszko Dem., do Krakowa. — Orze-
chowski Jan, do Kucie. — Paygert Ant., do Krakowa. — Padlewski Wal., do
Chomiakówki. — Rubczyński Maur., do Bilitówki. — Rosnowski Franc., do Dem-

bicy. — Witkowski Kaj., c. k. pens. kap., do Wolkowa. — Zaleski Alexander.
do Krakowa.

Przegląd

spostrzeżeń meteorologicznych we Lwowie w maju 1857.

Średni stan barometru był 325.¹/₈30 miary paryskiej przy
temperaturze 0.

Najwyższy 328.¹/₈47 dnia 16. w południe.

Najniższy 321.¹/₈84 dnia 27. w południe.

Srednia temperatura była +10.⁰18 R.

Najwyższa +20.5 dnia 20. w południe.

Najniższa +2.0 dnia 3. zrana.

Największa zmiana była przeto 18.⁰5.

Srednia wilgoć powietrza wynosiła 76.55 pr. C.

Największa 94.6 dnia 7. zrana.

Najmniejsza 42.7 dnia 23. w południe.

Największa chwiejność wynosiła przeto 51.9 pr. C.

Całkiem pogodnych dni było 2, mało pochmurnych 1, mocno
pochmurnych 24, całkiem posepnych 4; mgły i mrozu nie było;
burza była w 4 dniach a tyskanie się w 2 dniach.

Deszcz i śnieg padał w 16. dniach; z tych w 1. dniu śnieg;
wysokość atmosferycznego osadu wynosiła 35.¹/₈98, z których 10.¹/₈00
przypada na burzę z deszczem, który dnia 27. po południu trwał
przez 1¹/₂ godziny.

Panujący wiatr był zachodni, a to między 93 postrzeżeniami
29 razy; siła jego mała.

Z porównania tego miesiąca z majem 1856 okazują się nastę-
pujące różnice: Średni stan barometru był tego roku 1.¹/₈354 wyż-
szy; srednia temperatura powietrza 0.⁰46 niższa; srednia wilgoć
powietrza 1.12 pr. C. większa; sredni kierunek wiatru równy;
burz 3 więcej, mgła 1 mniej; pogodnych dni 2 więcej; mało po-
chmurnych 4 mniej; mocno pochmurnych 5 więcej; całkiem posep-
nych 3 mniej. Dni dżdżystych było 3 mniej; wysokość atmosf-
rycznego osadu 24.¹/₈43 mniej.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. czerwca.

Pora	Barometr w mierze parys. spro- wadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan po- wietrza wilgo- tnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.98	+ 15 2°	76.8	połud.-zach	sl. pochmurno
2. god. popoł.	325.57	+ 21.8°	46.5	zachodni	" "
10. god. wiecz.	325.40	+ 16.6°	76.9	"	" "

T E A T R.

Dziś: komedia polska: „Okreźne.“ Przytem: widowisko obra-
zów optycznych.

KRONIKA.

Od niejakiego czasu dostrzegał kupiec Hersch Schotz pod nr. 153²/₄, że
mu na składzie ubywało przedziwa; zmuszony mieć w podejrzeniu sługi do-
mowe, odkrył wkrótce, że własny posługacz jego przy sklepie, Antoni Dol . . .
w znowie z kolegą Janem Bar . . . wykradali mu konopie. Jeden z nich
wlażył okienkiem, jak bywają nade drzwiami w sklepach, a drugi dopomagał
w uprzątnieniu kradzionych rzeczy, i przedawał Grzegorzowi Bar . . . bratu
swemu powroznikowi na Zniesieniu. Od marca w przeciągu trzech micsięcy
wykradli 22 cetnarów przedziwa wartości do 300 zlr.

Marek Kunst maklarz z pod nr. 163²/₄, złożył w urzędzie policyi mały,
złoty emaliowany zegarek damski, który znalazł.

Umarł w Więdnii (30. maja) weteran sceny niemieckiej, artysta dawnej,
szanownej szkoły, Józef Koberwein, pensyonowany cesarski aktor nadworny,
właściciel wielkiego, złotego, austriackiego cywilnego medalu zasługi, i przez
długie lata ulubieniec publiczności wiedeńskiej.

— Dzienniki rosyjskie donoszą: W stolicy Chin znajdują się dwa ko-
ścioły prawosławne: monaster Oczyszczenia N. Panny Maryi i kościół para-
fialny Wniebowzięcia. Monaster położony jest pośrodku miasta niedaleko od pa-
łacu, w obrębie placu odstąpionego kupcom rosyjskim, a kościół parafialny, koło
muru północnego miejskiego, w cyrkułe Albasińskim. Kościół wzniesiony został
w XVII wieku przez jeńców rosyjskich zabranych na rzecze Amurze podczas
odpędzania przez Manżurów z brzegów tej rzeki ludzi wolnych. Wzięli oni
w niewolę w rozmaitych czasach przeszło stu Rosyan, w tej liczbie księdza
Maksyma Leontiewa, i przyprowadziwszy do Pekinu, wcielili ich do wojska żół-
tej chorągwi czyli do gwardyi, ksiądz pomieniony odprawiał z początku nabo-
żeństwo w kaplicy, lecz następnie konsekrował, za zezwoleniem metropolity
Tobolskiego, kościół i począł w nim odprawiać mszę św. Tymczasem Rosya
weszła z Chinami w stosunki handlowe i kupcy rosyjsey poczęli przyjeżdżać do
Pekinu. Rząd chiński nadał im plac, a kupcy postarali się o pozwolenie wznie-
sienia kościoła. Bohdychan-Kan-Si przychylił się do ich prosby, a następca
jego Jun-Dżep wznosił kościół swoim kosztem w tym samym czasie, kiedy po-
częto prześladować w Chinach chrześcian. Odłąd rezyduje stale w Pekinie
misya duchowna, na czele której stoi archimandryta. Misya ta ma na celu od-
prawianie nabożeństwa i administrowanie sakramentów św. Albasińcom, którzy

wytrwali w wierze prawosławnej, oraz badanie języków chińskiego i manżur-
skiego. Misye takie wysyłane tam były pierwotnie na lat siedm, następnie na
dziesięć a obecnie tylko na sześć lat. Nie ulega wątpliwości, że w tak kró-
tkim czasie niepodobna nauczyć się takiego języka, jakim jest chiński, w któ-
rym w książkach używany, różni się od mowy potocznej. Lecz upały tameczne
działają zgubnie na Rosyan. Żadna misya niewróciła jeszcze z Pekinu w tym
samym składzie, w jakim doń przybyła. Mając przytem na względzie przykrość,
z jaką połączony jest dla młodych ludzi pobyt w mieście azyatyckiem, i prace
przy uczeniu się języka różniącego się i kształtem liter i gramatyką od wszy-
stkich europejskich, skrócono czas pobytu misyi w Pekinie do lat sześciu.

Dnia 25. kwietnia r. b. wysłana została do Pekinu misya duchowna ma-
jąca zastąpić dawną do Rosyi wracającą. Nowa misya składa się z archimandryty,
trzech mnichów mszalnych, czterech studentów, lekarza i malarza. Archiman-
dryta Gurijusz, naczelnik tej misyi, mieszkiał przez lat 10 w Pekinie, zkad wró-
cił w roku 1850. Chiny przeto są mu dobrze znane. Dawne misye miały po
jednym mnichu-dyakonie i po dwóch mnichów mszalnych, lecz obecnie uznano po-
trzebę wysłania do Pekinu trzech mnichów mszalnych, z których jeden prze-
bywać będzie stale w kościele północnym w cyrkułe Albasińskim, a dwaj dru-
dzy w monasterze.

— (Powstanie kobiet w Paryżu) W dzielniey St. Germain w Paryżu
podwyższyło kilku właścicieli domów temi dniami czynsze pomieszkań. Wypa-
dek ten rozjątrzył tak komornice, że uzbroiwszy się w wszelkiego rodzaju na-
rządzia domowe napadły z dzikim wrzaskiem na pomieszkowanie jednego z wła-
ścicieli domów, że musiał zabarykadować się w łoży odźwiernego. „Na latar-
nię z nim! Powieścić go!“ i t. podobnie krzyczała armia niewieścia, aż nadszedł
oddział straży policyjnej i zabrał kilka najzapamiętalszych bohaterek do wię-
zienia.

Rozmaitości nr. 23.

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

I. Jenerała Gordona pamiętnik o pobycie w Polsce od r. 1651.
do r. 1661, przez Walerego Łozińskiego. (Ciąg dalszy.)

II. Noeny jeździec.

III. Industrializm kupiecki.